

ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אזור
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולא יצא את ישי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר עבדתך ויאמר אליו לבן
אם נא מצאתי חן בעיניך נזדשתי ויברכני יהוה
בגלליך ויאמר נקבה שכרך עלי ואתה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתך ואת אשר היה
מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא אתן לי
במאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
צאנך אשמר אעבר בכל צאנך היום הסר משם
כל עֵד נָקֵד וטלוא וכל עֵד זָזִים בכשבים וטלוא
ונקד בעֵזִים והיה שכרי ועֵזִתה בי צדקתי ביום
מוזר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אֵנֶנּוּ נָקֵד
וטלוא בעֵזִים וזִזִים בכשבים גָּזִזִים הוּא אֵתִי ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא את התישים
הנקדים והטלאים ואת כל העֵזִים הנקדות והטלאות
כל אשר לבן בו וכל זִזִים בכשבים ויהן ביד בניו
וישם דרך שלשת ימים בניו ובין יעקב ויעקב
רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו יעקב מקל
לבנה לזו ולזו וערמוץ ויפצל בהן פצלות לבנות
מוזשף הלבן אשר על המקלות ויצא את המקלות
אשר פצל ברהטים בעקבות המים אשר תבאן
הצאן לשמות לנכח הצאן ויזמנה כבאן לשמות
ויזמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים
נקדים וטלאים והכשבים הפריד יעקב ויהן פני
הצאן אל עקד וכל זִזִים כבאן לבן וישת לו עדרים
לבדו ולא שותם על צאן לבן והיה בכל יום הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים לזמנה כמקלות ובהעשיף הצאן לא
ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפוחות
ועבדים וגמלים וזמרים וישמע את דברי בני לבן
לאמר להו יעקב את כל אשר לאביו ובמאשר
לאביו עשה את כל הכבוד הזה וירא יעקב את
פני לבן והנה אֵנֶנּוּ עִמּוֹ כחמול שלשום ויאמר יהוה
אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
עמך וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי
אֵנֶנּוּ אֵלֵי כחמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי